

derne. At de nu hen imod den høje Jule-tid staar op og roser sig af deres Synd, tjener dem ikke til Ære.

Stauning: Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) gav det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen) Svar, idet han saa stærkt slog fast, at Lovforslaget var undergaaet saadanne Forandringer, som Børsmødet krævede i Retning af at forringe Folketingets Forslag. Jeg behøver derfor ikke at opholde mig ved det ærede Medlem fra Fuglebjerg.

Hvad det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds udtalte, var heller ikke noget saa vigtigt, at der er Grund til at beskæftige sig videre med det. Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg i min Tale skulde have uddybet Klassemodsætningerne, er det en Vildfarelse af det ærede Medlem, Klassemodsætningerne er saa dybe, som de nu en Gang er, fordi Kapital og Arbejde staar overfor hinanden, de har en saadan Dybde, at de ikke lader sig uddybe yderligere ved en Tale; den Dybde, de har, har Kapitalmagten besørget, og den sørger stadig for, at Dybden ikke udjævnes. Jeg er mig ikke bevidst at have sagt, at Børsmødets Vedtagelse var slet Gerning. Det forekommer mig, at naar det ærede Medlem første Gang, han taler, vil citere andre, skulde han sørge for at faa fat i, hvad der virkelig er sagt.

Indenrigsministeren (Rode): Forskellige Talere har med Hensyn til de 10 Kroners Begrænsning i § 5 været i Tvivl om, hvorvidt den skulde begrænse en Rettighed, Kommunerne allerede har. Jeg vil dertil sige, at denne Pengegrænse ikke kan berøve Kommunerne nogen Ret. Begrænsningen i § 5 maa ses i Forbindelse ikke blot med §§ 1, 2 og 3, men ogsaa med § 7, der siger, at til de i de første tre Paragraffer omhandlede Foranstaltninger kan Kommunalbestyrelserne udskrive en særlig Tillægsskat. Det er i Forbindelse med § 7, at Begrænsningen i § 5 efter min Opfattelse maa læses, og den Grænse, der findes, kan ikke berøve Kommunerne nogen Rettighed.

Det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) var ikke tilfreds med den Omtale, jeg havde givet Børsmødet ved tredie Behandling og senere i Landstinget. Jeg erindrer ikke, om jeg har opholdt mig ved Antallet af Deltagere i Mødet, jeg tror det ikke, derimod erkender

jeg, at jeg opholdt mig noget ved den Aand, som herskede paa Mødet. De store Erhvervsorganisationer og deres fremtrædende Repræsentanter har jeg al mulig skyldig Agtelse for, men for den Aand, som talte paa dette Møde, savner jeg enhver Grad af Respekt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem apostroferede den konservative Samling, som for nylig har fuldbyrdet sig under Feltraabet: Højre og en Del af Venstre, som om det, der her var sket fra Højres og Venstres Side ved Omformning af Lovforslaget, kunde tages til Indtægt for en saadan konservativ Samling. Det maa andre komme nærmere ind paa, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at helt Ret i, at Børsmødet skulde have haft saa overvældende Indflydelse paa Lovgivningsmagten, har han ikke, det kommer vistnok i det hele taget af, at det ærede Medlem vurderer Storhed noget forkert. Paa Børsmødet var der en Ting, man ganske særlig vendte sig imod, og jeg tillod mig ved tredie Behandling her i Folketinget at pege derpaa ved at sige, at Kærnen i de Betragtninger, der er fremkommet paa Børsmødet, fandt man i den Udtalelse, hvor man fra Børsens Side præciserede, at visse Klasser af Skatteydere skal være pligtige at betale, medens andre helt skal slippe. Dertil siger jeg helt og uforbeholdent: Ja, det var Lovgivningens, det var Lovforslagets Hensigt. Den var just, at de Smaa-borgere, smaahandlende og Smaaskippere o. s. v., hos hvem der var Smalhans til Huse, og Folkene med de smaa faste Indtægter, hvor der ligefrem er Nød, dem vilde man ved Lovforslaget give Kommunalbestyrelserne Ret til at fritage for Tillægsskatten, for at de, der led ved Dyrtiden, ikke ogsaa skulde komme til at betale mere Skat i Anledning af Dyrtiden. Det var mod Bestræbelser af denne Art, at Børsmødet først og fremmest vendte sig. Og jeg vil sige, at det har for mig været aldeles afgørende vedrørende dette Lovforslags Gennemførelse, at den paa Børsmødet herskende Aand ikke har befængt dette Lovforslag, men at det er lykkedes at give Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til at fritage de smaa Skatteydere for Skat.

Martin Hansen: Jeg vil sige til det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), at han har aldeles ikke afkræftet, hvad jeg fremdrog. Det lader sig heller ikke afkræfte, og det var vel sagtens derfor, at han undlod at svare derpaa.